

СТОМАНОБЕТОН 2011 ЕООД

Свищов 5250, ул. Отец Паусий № 7

* Тел.: 0631/60 307, 60 308

* Факс: 0631/ 60 315

* E mail : stomanobeton2011@gmail.com

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА на „СТОМАНОБЕТОН 2011“ЕООД

Счетоводната политика на „Стоманобетон 2011“ ЕООД е разработена въз основа и при съблюдаване изискванията на Закона за счетоводството и Националните стандарти за финансово отчитане на малки и средни предприятия. С тази счетоводна политика се цели изготвяните финансови отчети да представят достоверно резултатите и финансовото състояние на дружеството, да отразяват икономическата същност на събитията, както и да дадат информация, която е неутрална, безпристрастна, предпазлива и пълна във всички съществени аспекти.

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ

Счетоводството на предприятието се осъществява в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството при съобразяване със следните основни счетоводни принципи, регламентирани в чл. 4, ал. 1 от Закона за счетоводството:

1. текущо начисляване - приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;
2. действащо предприятие - приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност - в противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да се приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база;
3. предпазливост - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;
4. съпоставимост между приходите и разходите - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
5. предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;
6. запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период - постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди;
7. независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

Промени във възприетата счетоводна политика се допускат поради промени в закон, счетоводните стандарти; ако е преценено, че промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието.

В предприятието не се третира като промяна на счетоводната политика:

1. Приемането на счетоводна политика за събития и сделки, които се различават по същество от случилите се преди това събития или сделки;
2. Приемането на нова счетоводна политика за събития и сделки, които не са се случвали преди това или са били незначителни.

Предприятието осъществява счетоводството си на основата на документалната обоснованост на стопанските операции и факти, като спазва изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство – чл. 4, ал. 3, чл. 7 - 11 от Закона за счетоводството.

Текущото счетоводно отчитане се организира по утвърден от ръководството на предприятието Индивидуален сметкоплан.

СОБСТВЕН КАПИТАЛ

Собственият капитал на дружеството обхваща основния капитал, създадените резерви и финансовите резултати. Основният капитал се определя от номиналната стойност на дяловете.

Капиталовите резерви включват резерви създадени съгласно нормативен акт или с решение на собствениците, съответстващо на дружествения договор, както и резерви от последващи оценки на активи.

Собствените капиталови инструменти, които са придобити повторно (обратно изкупени акции, обезсилени дялове), се приспадат от собствения капитал. Дружеството не признава печалба или загуба от покупката, продажбата, емитирането или обезсилването на собствените си капиталови инструменти.

ОТЧИТАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИ МАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Придобиване, оценка след първоначално признаване и отписването на ДМА

Предприятието признава един актив и го отчита като дълготраен материален актив, когато отговаря на следните критерии:

- има натурално-веществена форма;
- използва се за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели;
- очаква се да бъде използван повече от един отчетен период;
- е със стойност при придобиването му не по-малка от 700,00лв.
- стойността на актива може да бъде надеждно изчислена
- предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

Дълготрайни материални активи, които се състоят от разграничими съставни части, отговарящи поотделно на критериите за дълготраен материален актив и тези съставни части имат различни полезни срокове или по различен начин осигуряват икономическа изгода за предприятието, което налага да се използват различни методи и норми на амортизация, се третираат като самостоятелни активи.

Всеки ДМА, който се признава като актив, първоначално се оценява по цена на придобиване:

- а) По цената на придобиване - покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци), всички преки разходи и първоначалната приблизителна оценка на разходите за демонтаж и преместване на актива и възстановяване на обекта, на който е разположен, задължението, за което предприятието поема при придобиването на актива.
- б) Себестойност - когато са създадени в предприятието (направените разходи за материали, директно вложен труд и съответната пропорционална част от непреките производствени разходи).
- в) Справедлива стойност - когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка.
- г) По оценка, приета от съда и от ОС на дружеството плюс всички преки разходи - когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.
- д) По справедливата стойност на получения актив – при замяна или частична замяна срещу несходен дълготраен материален актив или други активи.
- е) По балансова стойност на отдадения актив – при замяна на подобен актив, който има сходна употреба в същата сфера на стопанската дейност и сходна справедлива стойност.

Разходи, които не се включват в първоначалната оценка на дълготрайните материални активи:

- административни и други общи разходи, освен ако не са пряко свързани с придобиването или привеждането на актива в работно състояние;
- разходите за пуск и други подобни предпроизводствени разходи;
- разходите за обучение на персонала за работа с актива, те се отразяват като разходи за квалификация на персонала;
- началните оперативни загуби понесени от предприятието преди активът да достигне планираната производителност;
- лихвите, свързани с придобиването на ДМА при условията на разсрочено плащане.

С последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив. Всички други последващи разходи предприятието признава за разход в периода, през който са направени.

След първоначално признаване предприятието избира модела на цената на придобиване като своя счетоводна политика и прилага тази политика към цял клас ДМА.

Модел цена на придобиване

Всеки материален актив, който се признава като дълготраен актив, се оценява по цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации и натрупаните загуби от обезценка, в случай че има такива.

Земите не се амортизират.

Амортизацията се изчислява на база на линейния метод за срока на полезния живот на актива, както следва:

Сгради – 25 години

Машины, съоръжения и оборудване – 3 години

Транспортни средства – 10 години

Стопански инвентар – 6.67 години

Временното извеждане от употреба на дълготрайните материални активи (консервиране) се прилага по отношение на активи, които не се ползват в дейността на предприятието за период, не по-кратък от 12 (дванадесет) месеца. За периода на консервация на активите не се начислява амортизация.

ДМА се отписват при освобождаване от тях или когато не се очакват бъдещи икономически изгоди. Печалбите или загубите се включват в отчета за доходите, когато активът бъде отписан. Предприятието не отписва дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба - за ремонтиране, за подобрения, за консервиране и т.н.

В края на всяка финансова година се извършва преглед на остатъчните стойности, полезния живот и прилаганите методи на амортизация на активите и последните се променят в бъдещи периоди, ако е уместно.

Амортизации

Амортизируем актив е дълготраен актив, за който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност, държи се от предприятието за извличане на стопански изгоди.

Амортизируемите ДМА и ДНА се амортизират по линейен метод за периода на тяхната годност.

При определяне на срока на годност се има предвид предполагаемото физическо износване (производствен капацитет, гаранционен срок, условията, при които ще се използва активът) и предполагаемото морално остаряване (вероятност за поява на икономически по-изгоден актив, промяна в пазарното търсене). При инвентаризирането на активите се извършва и анализ на полезния срок на годност и ако очакванията се различават значително, полезният срок на годност следва да се коригира.

За всеки актив или група активи се разработва и утвърждава амортизационен план. Въз основа на индивидуалните амортизационни планове се съставя годишен обобщен амортизационен план на всички амортизируеми активи на предприятието. Амортизацията започва от месеца, следващ месеца на въвеждане в експлоатация на актива. Амортизирането се преустановява от месеца, следващ месеца, през който активът е изваден от употреба. Начислената амортизация се отчита като разход и като коректив за срока на ползване на амортизируемия актив. Не се начисляват амортизации на земите, произведенията на изкуството, паметници на културата, активите в процес на придобиване, както и на напълно амортизираните активи.

ОТЧИТАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИ НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Предприятието признава един актив и го отчита като дълготраен нематериален актив, когато отговаря на следните критерии:

- разграничим ресурс, без физическа субстанция, контролиран от предприятието в резултат на минали събития;
- се очаква да бъде използван повече от един отчетен период;
- е със стойност при придобиването му не по-малка от 700,00лв.
- стойността на актива може надеждно да бъде изчислена и
- предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

Нематериални активи, които се състоят от разграничими съставни части, отговарящи поотделно на критериите за нематериален актив, могат да бъдат разделени на своите съставни части и всяка част да се третира като самостоятелен актив.

Първоначално всеки дълготраен нематериален актив се оценява, както следва.

- а) Външносъздадени (закупени) – по цена на придобиване, покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи.
- б) Първоначалната оценка на създаден в предприятието нематериален актив - сборът от разходите, извършени от момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване:
 - техническа изпълнимост на завършването на нематериалния актив, така че той да бъде на разположение за използване или продажба;
 - намерението си да го завърши и да го използва или продаде;
 - как нематериалния актив ще генерира бъдещи икономически изгоди;
 - наличието на ресурси за завършване на актива/проекта;
 - способността за надеждно определяне на разходите, свързани с нематериалния актив по време на неговото разработване.
- в) Първоначалната оценка на нематериален актив, получен в резултат на безвъзмездна сделка, се определя по справедливата му стойност.
- г) Първоначалната оценка на нематериален актив, получен в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон, се определя по стойността му, приета от съда и от ОС на дружеството.
- д) По справедливата стойност на получения актив – при замяна или частична замяна срещу несходен дълготраен материален актив или други активи;
- е) Първоначалната оценка на нематериален актив, придобит и признат в бизнес комбинация е неговата справедлива стойност в деня на придобиването.

Разходи, които не се включват в първоначалната оценка на дълготрайните нематериални активи:

- административни и други общи разходи, освен ако не са пряко свързани с придобиването или привеждането на актива в работно състояние;
- първоначалните оперативни загуби, като например такива направени по време на създаването на търсене на продукцията на актива
- разходите за обучение на персонала за работа с актива, те се отразяват като разходи за квалификация на персонала;
- лихвите, свързани с придобиването на ДМА при условията на разсрочено плащане.

Предприятието признава разходите за нематериален дълготраен актив като разход в момента, в който са направени, освен ако:

- формират част от стойността на нематериален актив, който отговаря на критериите за признаване; или
- обектът е придобит в бизнес комбинация и не може да бъде признат като нематериален актив (в този случай, тези разходи формират част от сумата, отнасяща се до репутацията).

Предприятието оценява дали полезният живот на нематериален актив е определен или неопределен.

Нематериалните активи с ограничен полезен живот се амортизират за срока на полезния им живот и се тестват за обезценка, когато съществуват индикации, че стойността им е обезценена.

Нематериални активи с неопределен полезен живот не се амортизират. Полезният живот на нематериален актив с неограничен полезен живот се преглежда в края на всеки отчетен период, за да се определи дали оценката на актива като такъв с неограничен срок на полезен живот продължава да бъде поддържана.

След първоначално признаване предприятието избира модела на цената на придобиване като своя счетоводна политика и прилага тази политика към цял клас ДНА.

Модел цена на придобиване

Всеки нематериален актив, който се признава като дълготраен актив, се оценява по цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации и натрупаните загуби от обезценка, в случай че има такива.

Сумата на преоценъчния резерв се прехвърля в неразмделена печалба при освобождаването на актива.

Разходите, свързани с поддръжката на нематериални активи, се капитализират само когато се увеличават бъдещата икономическа изгода от актива. Всички останали разходи се признават, като разход в печалби и загуби в момента на тяхното възникване.

Временното извеждане от употреба на дълготрайните нематериални активи (консервиране) се прилага по отношение на активи, които не се ползват в дейността на предприятието за период не по-кратък от 12 (дванадесет) месеца. За периода на консервация на активите не се начислява амортизация.

ДНА се отписват при освобождаване от тях или когато не се очакват бъдещи икономически изгоди. Печалбите или загубите се включват в отчета за доходите, когато активът бъде отписан. Предприятието не отписва дълготрайни нематериални активи, когато се извеждат временно от употреба - за подобрения, за консервиране и т.н.

В края на всяка финансова година се извършва преглед на остатъчните стойности, полезния живот и прилаганите методи на амортизация на активите и последните се променят в бъдещи периоди, ако е уместно.

ИНВЕСТИЦИОННИ ИМОТИ

Амортизируем актив е дълготраен актив, за който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност, държи се от предприятието за извличане на стопански изгоди.

а) Амортизируемите ДМА и ДНА се амортизират по линеен метод за периода на тяхната годност.

Предприятието отчита като инвестиционни имоти имотите, държани по скоро за получаване на приходи от наем или за увеличение на стойността на капитала на предприятието, или и за двете, но не с цел продажба в обичайната дейност, използване за производство или доставка на стоки и услуги или за административни цели.

Инвестиционен имот се признава, когато е вероятно бъдещите икономически изгоди, приписвани на инвестиционния имот, да се получат от предприятието и цената на придобиване на инвестиционния имот може да бъде оценена достоверно.

Инвестиционният имот се оценява първоначално по:

- при покупка: по неговата цена на придобиване. Разходите по сделката се включват в първоначалната оценка.
- инвестиционен имот, построен по стопански начин, се признава по цена на придобиване към датата, когато строителството или разработването е завършено.
- при прехвърлянето на друг вид имот в инвестиционен имот - стойността, равна на балансовата стойност на имота, по която се е отчитал до момента.
- когато инвестиционният имот е получен в резултат на безвъзмездна сделка – по справедлива стойност.
- инвестиционен имот, получен в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон, се отчита по стойността му, приета от съда и ОС на дружеството.

Разходи, които не се включват в първоначалната оценка на инвестиционни имоти са:

- първоначални разходи (освен ако те са необходими, за да приведат имота в работното му състояние, предвидено от ръководството),
- първоначалните оперативни загуби, понесени преди инвестиционният имот да достигне планираното ниво на заетост, или
- необичайно големи количества бракуван материал, труд или други ресурси в строителството или разработването на имота.

Последващите разходи по инвестиционни имоти се капитализират, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално предвидените.
Всички други последващи разходи се признават за разход в периода, през който са направени.

Предприятието избира или модела на справедливата стойност, или модела на цената на придобиване като своя счетоводна политика и прилага тази политика към всеки един от своите инвестиционни имоти.

Предприятият определя модела на цената на придобиване.

Модел цена на придобиване - инвестиционните имоти се оценяват по цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации и /или натрупаните загуби от обезценка, в случай че има такива. Земята не се амортизира. Амортизациите се начисляват на амортизируемите инвестиционни имоти на база на линейния метод за срока на полезния живот на актива.

ИНВЕСТИЦИИ

В дъщерни предприятия, съвместно контролирани предприятия и асоциирани предприятия

Под дялово участие (инвестиция) в предприятие се разбира вложените парични средства и/или парични еквиваленти и/или придобити чрез замяна дялове/акции от основния капитал на друго предприятие.

В зависимост от притежавания дял в капитала на предприятията и упражнявания контрол, инвестициите се разделят както следва:

- инвестиции в дъщерни предприятия – инвестиции, при които предприятието майка притежава пряко или косвено: повече от половината от капитала на дъщерно предприятие; или повече от половината от гласовете в управителното тяло; или притежава половината или по-малко от половината от гласовете, но е овластено да управлява финансовата и оперативна политика на предприятието по силата на уставни споразумения, да назначава и освобождава повече от половината от членовете на управителното тяло или по друг начин да упражнява контрол върху дейността на предприятието.
- инвестиции в смесени предприятия - инвестициите, при които предприятието пряко или косвено упражнява съвместен контрол с друг или други притежатели на дялове, когато не е налице придобиваща страна, упражняваща контрол върху предприятието (контролът е равнопоставен).
- инвестиции в асоциирани предприятия – инвестиции, при които инвеститорът упражнява значително влияние, но което не представлява нито дъщерно предприятие, нито съвместно предприятие на инвеститора. Значително влияние е налице ако инвеститорът има право на участие при вземането на решения, свързани с финансовата и оперативната политика на предприятието, т.е. участва при вземането на решения, но не е налице контрол върху финансовата и оперативната политика. В тези предприятия инвеститорът притежава 20 или повече процента от гласовете/дяловете и има право на участие при вземане на решения в управлението, освен когато съществуват недвусмислени доказателства за противното.

При придобиване на дялове в дъщерни, асоциирани и смесени предприятия, инвестицията се записва по цена на придобиване, включваща всички преки разходи, които могат да се припишат във връзка със сделката по придобиването.

Всяко разпределение на печалбата, след датата на придобиване се отчита като финансов приход, доколкото касае разпределение на печалби, възникнали след датата на придобиване на дела. Полученият дял от разпределение на печалби от минали отчетни периоди (преди датата на придобиване) се отразява като намаление (възвръщаемост) на инвестицията.

Положителната репутация се амортизира на систематична база по време на полезния ѝ живот. Амортизацията за всеки период се признава за разход на придобиващото предприятие.

ФИНАНСОВИ АКТИВИ

Първоначално признаване и оценяване

Предприятието класифицира финансовите активи в зависимост от целта на придобиване, както следва:

- финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата;
- заеми и вземания;
- инвестиции, държани до падеж;
- финансови активи на разположение за продажба; или
- деривативи, конструирани като хеджиращи инструменти в ефективен хедж, както това е по-уместно.

Предприятието определя класификацията на своите финансови активи при първоначалното им признаване.

Всички финансови активи първоначално се признават по справедлива стойност, плюс, в случай на инвестиции, които не се отчитат по справедлива стойност в печалбата или загубата, разходите по сделката, които се отнасят пряко към придобиването на финансовия актив.

Покупките или продажби на финансови активи, чиито условия изискват доставка на активите през период от време, установен обикновено с нормативна разпоредба или действаща практика на съответния пазар (редовни покупки), се признават на датата на търгуване (сделката), т.е. на датата, на която предприятието се е ангажирало да купи или продаде актива.

Финансовите активи на предприятието включват парични средства и краткосрочни депозити, търговски и други вземания, вземания по заеми и други вземания, котирувани и некотирувани финансови инструменти и деривативни финансови инструменти.

Последващо оценяване

Последващото оценяване на финансови активи зависи от тяхната класификация, както следва:

След първоначалното им признаване финансовите активи се оценяват по справедлива стойност, която не се коригира с очакваните разходи по продажбата или друг вид освобождавания на финансовите активи, когато са класифицирани като:

- финансови активи, държани за търгуване;
- финансови активи, обявени за продажба.

След първоначалното им признаване финансовите активи се отчитат по амортизирана стойност с помощта на метода на ефективната лихва, когато са класифицирани като:

- инвестиции, държани до настъпване на падеж;
- заеми и вземания, предоставени от предприятието и недържани за търгуване, които имат фиксиран падеж.
- заеми и вземания, възникнали първоначално в предприятието, които нямат фиксиран падеж се отчитат по себестойност.

Обезценка

Към всяка отчетна дата предприятието прави преценка дали съществуват обективни доказателства, че даден финансов актив или група от финансови активи може да е обезценена. Обезценката на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност и класифицирани като финансови активи, държани за търгуване, се отчита като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Обезценката на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност и класифицирани финансови активи, обявени за продажба се отчита като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи или увеличение или намаление на резерв от преоценка за финансови инструменти.

Обезценката на финансовите активи, класифицирани като кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието и държани за търгуване, се отчита като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Обезценката на финансовите активи, отчитани по амортизируема стойност, се отчита като финансов разход.

Отписване

Финансов актив (или, когато е приложимо, част от финансов актив или част от група от сходни финансови активи) се отписва, когато:

- договорните права върху паричните потоци от финансовия актив са изтекли;
- договорните права за получаване на парични потоци от финансовия актив са прехвърлени или Дружеството е поело задължението да плати напълно получените парични потоци без съществена забава към трета страна чрез споразумение за прехвърляне, при което:

(а) Компанията е прехвърлила в значителна степен всички рискове и ползи от собствеността върху финансовия актив; или

(б) Компанията нито е прехвърлила, нито е запазила в значителна степен всички рискове и ползи от собствеността върху финансовия актив, но не е запазила контрола върху него.

ФИНАНСОВИ ПАСИВИ

Първоначално признаване и оценяване

Финансовите пасиви се класифицират като такива по справедлива стойност в печалбата или загубата, или като деривативи, определени като хеджингови инструменти в ефективен хедж, както е уместно. Компанията определя класификацията на финансовите си пасиви при първоначалното признаване.

Първоначално всички финансови пасиви се признават по справедлива стойност, а в случая на заеми и привлечени средства, плюс пряко свързаните разходи по сделката.

Финансовите пасиви на предприятието включват търговски и други задължения, заеми и привлечени средства, договори за финансови гаранции и деривативни финансови инструменти.

Последващо оценяване

Оценяването на финансовите пасиви зависи от тяхната класификация както следва:

Финансови пасиви, държани за търгуване – по справедлива стойност.

Финансови пасиви, държани до настъпване на падеж и възникналите първоначално в предприятието – по амортизируема стойност.

Отписване

Финансов пасив се отписва, когато задължението бъде погасено или прекратено, или изтече.

Компенсирание на финансови инструменти

Финансовите активи и финансовите пасиви се компенсират в отчета за финансовото състояние (баланса), ако понастоящем съществува приложимо правно основание за компенсиране на признатите суми и е налице намерение за уреждане на нетна основа (или за едновременно реализиране на активите и уреждане на пасивите).

ОТЧИТАНЕ НА МАТЕРИАЛНИ ЗАПАСИ

Предприятието признава като материални запаси закупените и предназначените за продажба стоки, включително стоките, закупени от търговци на дребно и предназначени за продажба. Материалните запаси обхващат също така и напълно завършената продукция или незавършено производство, което е в процес на производство в предприятието, включват и материали и запаси, предназначени да се използват в процеса на производство.

При закупуване стокото – материалните запаси първоначално се записват по цена на придобиване, която включва цената на придобиване и всички разходи по доставката: транспортни разходи, мита и митнически такси,

невъзстановими данъци, товаро-разтоварни разходи. Произведената в предприятието продукция се записва по нейната себестойност.

Предприятието не включва в себестойността на МЗ следните разходи (признават се за разход за периода на възникване):

- наднормативните количества бракувани материали, вложеният за тях труд или други производствени разходи;
- складови разходи, освен в случаите, когато те са необходими за производствен процес, предхождащ следващ производствен етап;
- административни разходи, несвързани с производството;
- разходи за продажби;
- административни разходи, които не са свързани с довеждането на материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние
- валутно-курсови разлики, свързани пряко с доставката на МЗ, фактурирани в чуждестранна валута;
- разходи за лихви, когато МЗ са закупени при условията на разсрочено плащане.

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от себестойността и нетната реализируема стойност.

Нетната реализируема стойност е предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност минус приблизително оценените разходи за завършване на производствения цикъл и тези, които са необходими за осъществяване на продажбата.

Дружеството изписва СМЗ при тяхното потребление чрез прилагане на метода на средно-претеглена стойност. Отчетният период по отношение изчисляването и прилагането на метода на оценка е след всяко постъпление.

За всеки следващ отчетен период се прави нова оценка на нетната реализируема стойност. Ако са налице условия за увеличаване на стойността, то тя се възстановява (увеличава) до стойността преди намалението/намаленията на съответния СМЗ. Такова възстановяване до стойността на СМЗ преди намалението се отчита като приход.

Всички материални запаси, които са приети на отговорно пазене или за производство на ишлеме, се завеждат по задбалансови сметки.

ЕФЕКТИ ОТ ПРОМЕНИ НА ВАЛУТНИ КУРСОВЕ

Дружеството е определило за отчетна и функционална валута български лев (BGN).

Сделките в чуждестранна валута (с изключение на тези за покупка и продажба на валута) се вписват в левове при първоначалното им счетоводно отразяване, като към сумата в чуждестранна валута се прилага централният курс на БНБ към датата на сделката. Закупената валута се оценява по курса на придобиване, а продадената се осчетоводява по курса на продажбата.

Курсови разлики се отчитат:

- при промяна на валутния курс към края на месеца спрямо този, по който са били счетоводно отразени;
- при прилагане на заключителния курс на БНБ за нуждите на Годишния финансов отчет спрямо този, по който са били счетоводно отразени;
- при валутни постъпления за уреждане на вземания курсова разлика възниква от левовата равностойност, по която се води вземането и фиксинга БНБ в деня на постъпление на валутата по сметката;
- при погасяване на валутни задължения курсова разлика възниква при различие на левовата равностойност на една валутна единица между активните и пасивните сметки.

Курсовите разлики се признават като текущ приход и разход през периода, през който възникват.

ПРИХОДИ

Приход е общата сума на получените или подлежащи на получаване икономически изгоди в процеса на независимата икономическа дейност на дружеството.

Приходите се отчитат като: нетни приходи от продажби (от продажба на продукция, стоки, услуги); други приходи (в т.ч. приходи от финансираня); приходи от участия в дъщерни, асоциирани и смесени предприятия; приходи от други инвестиции и заеми, признати като нетекущ актив; други лихви и финансови приходи.

Признаване на приходи

Приходите в предприятието се признават:

- когато е вероятно дружеството да има икономическа изгода, свързана със сделката;
- когато сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- когато направените разходи (или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката) са надеждно измерени (или ще бъде възможно да се измерят);
- приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи.

Приходите от продажби на продукция и стоки се признават, когато са изпълнени едновременно следните условия:

- на купувача са прехвърлени значителни рискове и изгоди, свързани със собствеността на продукцията и стоките;
- дружеството не е запазило участие в управлението или ефективен контрол върху продаваните продукция и стоки;
- сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- дружеството има икономическа изгода, свързана със сделката по продажбата;